

mark er ikke imod et politisamarbejde. Vi er imod et overnationalt politikorps. Vi går ind for et politisamarbejde, og jeg vil gerne appellere til hr. Steen Gade om at prøve at være med til at klarificere, hvordan det egentlig er, vores undtagelser skal forstås, for selvfølgelig er vi for et politisamarbejde; det er en vigtig del af det indre marked, hvor vi har åbnet grænserne.

Så jeg mener, at SF har en stor opgave i også at prøve at afmystificere nogle af forbeholdene, sådan at vi ikke giver medløb til nogle af de helt ansvarsløse udsagn, der fremkommer, f. eks. i bladet Notat, hvorfra jeg kort vil tillade mig at citere, at der står, at et nej til politisamarbejdet burde have medført, at man intet EU-politi har i Danmark. Det har vi altså heller ikke, og det skal der heller ikke være. Vi skal have et politisamarbejde, men det er ikke det, vores forbehold er en modstand imod.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg gerne vil medvirke til, at misfortolkninger af, hvad vi faktisk har fået med Edinburgh-Afgørelsen, bliver fjernet. Det tror jeg nu også jeg gør, når jeg udtaler mig, og hvis det er en fælles forpligtelse, kunne vi da få dét ud af det.

Ellers vil jeg sige til fru Charlotte Antonsen: Det var rigtigt hørt, at vi vil fastholde forbeholdene. Det er jo det, den diskussion om substansen, vi har her, drejer sig om: at vi vil fastholde forbeholdene under forhandlingerne.

Jeg ser det også sådan, at hvis Venstre får tænkt sig om, hvordan i alverden kan Venstre så mene, at vi kan andet, når det er det grundlag, som vælgerne har stemt på? Venstre går jo også til forhandlinger og stemmer for en dagsorden i dag, hvor man bekræfter, at det er Edinburgh-Afgørelsen, Danmark nødvendigvis må handle på baggrund af. Jamen så kan Danmark da ikke forhandle den måde, vi er medlem af EU på, væk under regeringskonferencen. Det kan da ikke lade sig gøre. Det er i hvert fald uhæderligt, hvis man gør det – for nu at sige det forholdsvis klart. Dermed har jeg også givet en klar melding fra SF.

Må jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen om det med at stille mandater til rådighed: ét er, hvad der løsrevet sker i dag; et andet er jo, hvad det senere kommer til at handle om. Og det, som det kommer til at handle om her, er jo: Hvad er budene om de ting, der vedrører EU: forberedelsen til Central- og Østeuropa? Hvordan får

vi bedre miljøbestemmelser, herunder flertalsafgørelser på alle miljøområder og miljøafgifter? Og hvordan får vi styret det indre marked på en lang række andre områder? Det er det, jeg mener med mandater, for det er dér, real life er. I den sammenhæng hører undtagelserne til. Det er sådan, det hænger sammen, og det er dér, jeg er lidt bekymret for, om jeg også kan tælle Enhedslistens stemmer med, for vi skal vel ikke kun give et bud til de andre lande på regeringskonferencen om, at vi står fast på undtagelserne.

Som man kan høre af min argumentation, vil jeg sige: Ja, selvfølgelig gør vi det. Hvis nogle partier vil gøre det modsatte, synes jeg, det er helt uhæderligt, og det kan ikke accepteres. Så selvfølgelig gør vi det, men vi skal jo også sige noget om alle de andre ting, og det er det, der er prøven på, om ens mandater kan stilles til rådighed.

Jeg vil ikke kræve, at hr. Peter Duetoft går rundt og smiler, når han taler om forbeholdene. Jeg synes måske også, det er ret trygt, at *han* ser sur ud. Men det kunne være, at nogle i *regeringen* kunne se lidt opmuntrede ud.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00 med fru Elisabeth Arnold som første ordfører.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Elisabeth Arnold (RV):

Mulighederne for at sikre de fire danske undtagelser som en del af forhandlingsresultatet ved regeringskonferencen i 1996 – det er spørgsmålet, som Enhedslisten har sat til debat her i Folketinget i dag.

Det kan godt undre lidt, at Enhedslisten lægger så stor vægt på de danske undtagelser, når man tænker på forhistorien og på den debat, Enhedslisten selv har ført, hvor de jo utallige gange har sagt, at de fire undtagelser er fuldstændig illusoriske, og at de i virkeligheden ikke giver nogen garanti for noget som helst. Men nu vil man altså med djævelens vold og magt have, at de fire danske undtagelser skal være et vigtigt